

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดงานในอาชีพและวิชาชีพที่ห้ามคนต่างค้าวทำ (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ಅ๕๔๘

ภูมิพลอคุลยเคช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นปีที่ ๖๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ๆ ให้ ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการกำหนดงานในอาชีพและ วิชาชีพที่ห้ามคนต่างด้าวทำ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างค้าว พ.ศ. ๒๕๒๑ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติ บางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒៩ ประกอบกับมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัย อำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกากำหนดงานในอาชีพและวิชาชีพ ที่ห้ามคนต่างค้าวทำ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๘"

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดงานในอาชีพและ วิชาชีพที่ห้ามคนต่างค้าวทำ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกากำหนดงานในอาชีพ และวิชาชีพที่ห้ามคนต่างค้าวทำ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(๑) งานกรรมกร ยกเว้นงานกรรมกรในเรือประมงตาม (๒)

งานที่ห้ามคนต่างค้าวทำตาม (๑) ไม่ใช้บังคับแก่คนต่างค้าวที่ได้รับอนุญาตให้เข้ามา ในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองภายใต้ข้อตกลงว่าด้วยการจ้างแรงงานระหว่างรัฐบาล แห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งชาติอื่น และคนต่างค้าวที่ได้รับการกำหนดสถานะให้เป็นคนเข้าเมือง โดยชอบด้วยกฎหมายและมีใบสำคัญถิ่นที่อยู่ตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง"

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ พันตำรวงโท ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันประเทศไทยประสบปัญหา การขาดแคลนแรงงานไทยซึ่งทำงานอาชีพกรรมกรเป็นจำนวนมาก ดังนั้น เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว สมควร กำหนดยกเว้นให้คนต่างด้าวซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักรตามข้อตกลงว่าด้วยการจ้างแรงงานระหว่างรัฐบาลไทย และรัฐบาลต่างประเทศ และคนต่างค้าวที่ได้รับการกำหนดสถานะให้เป็นคนต่างค้าวเข้าเมืองโดยชอบด้วย กฎหมายและมีใบสำคัญถิ่นที่อยู่ตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ได้แก่ ชาวเวียดนามอพยพ อดีตทหารจีน คณะชาติและจีนฮ่ออพยพพลเรือน อดีตโจรจีนคอมมิวนิสต์มลายา ไทยลื้อ ผู้อพยพเชื้อสายไทยจากจังหวัด เกาะกงกัมพูชา ผู้พลัดถิ่นสัญชาติพม่าเชื้อสายไทย จีนฮ่ออิสระ เนปาลอพยพ ผู้พลัดถิ่นสัญชาติพม่า ชาวเขา ที่อพยพเข้ามาก่อนวันที่ ๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๘ ผู้หลบหนีเข้าเมืองชาวลาวภูเขาที่เคยอาศัยอยู่ในประเทศไทย บุคคลบนพื้นที่สูง ชุมชนบนพื้นที่สูง และมังในที่พักสงฆ์ถ้ำกระบอกสามารถทำงานในอาชีพกรรมกรได้ จึงจำเป็นด้องตราพระราชกฤษฎีกานี้